

den eksisterende lovs tilskudsprincipper, og indeholder iøvrigt en udbygning af den nuværende lovs struktur med inddragelse af yderligere opgaver under lovens område, og dermed forbundne merudgifter.

Den nuværende lovs tilskudsordninger er i vidt omfang bevillingsmæssigt lovbundne udgifter. Med det eksisterende totalrammebevillingssystem og en økonomisk politik, der ikke levner stigning i det offentlige forbrug, er det imidlertid nødvendigt, at der er mulighed for styring af udgifterne inden for Kulturministeriets område.

Det nuværende tilskudssystem har været hensigtsmæssigt i en opbygningsperiode, og staten har i en lang årrække gennem dette tilskudssystem animeret til en udvikling af det lokale museumsvesen, så det i dag på landsplan må siges at være kommet op på et niveau, der såvel i faglig som i økonomisk henseende som helhed må betegnes som tilfredsstillende.

En omlægning af den nuværende tilskudsordning med automatiske lovbundne tilskud til museerne til en ordning, der gør en økonomisk styring fra statens side mulig, forekommer således at være nødvendig. Også det eksisterende meget komplicerede system for beregning af driftstilskuddene til museerne, gør en omlægning til en mere enkel administrativ ordning naturlig.

Man har herefter overvejet forskellige muligheder for ændringer af lovens almindelige tilskudsordning efter § 12, og er nået frem til en ordning med faste statstilskud til eksisterende godkendte ikke-statslige museer, der i dag er omfattet af lovens § 12. Disse museer vil herefter modtage et årligt statstilskud til driften, der forventes beregnet med udgangspunkt i det statstilskud, der er ydet i 1987. Om enkelthederne i ordningen henvises til de specielle bemærkninger til pkt. 8).

Til godkendelse af de museer, som Statens Museumsnævn i de senere år har indstillet til kulturministerens godkendelse om tilskudsberettigede, er inden for den samlede økonomiske ramme afsat 1,6 mio. kr. til dækning af dette akkumulerede behov, jf. det økonomiske bilag.

For at opnå en yderligere forenkling af administrationen af museumsloven og undgå dobbeltadministration, foreslås museernes budgetter, regnskaber og beretninger for fremtiden alene indsendt til den lokale myndighed, der driver museet eller er hovedtilskudsyder til dette, ligesom denne myndighed også foreslås som vedtægtsgodkendende for fremtiden i stedet for som nu Statens Museumsnævn, jf. pkt. 2-6 i Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ved lovforslaget bibeholdes enhedstanken i dansk museumsvesen. Det landsdækkende samarbejde og

koordineringen af museernes arbejde skønnes vigtigt og bør fortsætte både igennem arbejdet i Statens Museumsnævn og arbejdet i museumsrådene.

Fra museernes og museumsnævnets side er der påpeget et særligt behov for en lovmæssig sikring af nyere tids kulturhistorie og de naturhistoriske fund.

Ministeriet har forståelse for de påpegede behov, men man har ikke fundet det i takt med regeringens generelle hensigter vedrørende forenkling og afbureaukratisering at søge etableret nye institutioner, der vil være administrativt og bevillingsmæssigt krævede. Man har derfor begrænset lovforslaget til at optage disse opgaver i lovforslagets § 36 a og § 36 b om henholdsvis den nyere tids historie samt naturvidenskabelige fund.

Endelig indeholder lovforslaget en justering af bestemmelserne i lovens § 36 om National Indemnity.

I forbindelse med lovforslaget søges gennem omprioritering tilvejebragt økonomiske muligheder for løsning af væsentlige opgaver på museumsområdet. Det drejer sig som oven for nævnt om tilvejebringelse af bevillinger til godkendelse af nye museer, men herudover har man fundet det vigtigt i overensstemmelse med indstilling fra Statens Museumsnævn, at der blev tilvejebragt en særlig finanslovbevilling som tilskud til drift af en museumshøjskole. Endelig søges der gennem en merbevilling til Louisiana påbegyndt den forbedring af nutidskunstens vilkår, som der tidligere er blevet stillet forslag om af en arbejdsgruppe nedsat under Kulturministeriet.

For så vidt angår fordeling af de arkæologiske opgaver mellem rigsantikvaren og Skov- og Naturstyrelsen, som skete ved kgl. resolution af 10. januar 1983 i overensstemmelse med Møllmann-udvalgets indstilling (Betænkning nr. 953/82 om samarbejde mellem fredningsmyndighederne og museerne) kan man, efter indhentede udtalelser fra rigsantikvaren og Skov- og Naturstyrelsen konstatere, at den fastlagte fordeling af undersøgelses- og bevaringsarbejdet for såvel de arkæologiske opgaver på landjorden som vedrørende historiske varg og fortidsminder på havbunden hidtil har fungeret tilfredsstillende.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Formuleringen har alene til formål at forenkle lovens tekst.

Til nr. 2-6

Ændringerne tilsigter en forenkling i administrationen af museumsloven. Vedtægtsgodkendelser foreslås henlagt til den lokale myndighed, der er hoved-